Опубликован на (https://www.bnm.md)

Share PDF Print

Развернуть Скрывать

31.12.2015

Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară

Announcement Проект

Argumentation Syntesis

A se vedea rubrica "Proiect"

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE
cu privire la contractele de garanţie financiară

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanţie financiară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 168 din 27 iunie 2002.

Capitolul I
DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege reglementează regimul juridic aplicabil contractelor de garanție financiară şi garanţiilor financiare, punerea la dispoziţie şi executarea garanţiilor financiare, dreptul de utilizare a garanţiilor financiare, recunoaşterea contractelor de garanţie financiară cu transfer de proprietate şi a clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată, neaplicarea anumitor dispoziţii în materie de insolvabilitate şi legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanţiile financiare.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică contractelor de garanţie financiară, dacă acestea întrunesc cumulativ următoarele cerinţe:

a) sînt încheiate între persoanele indicate la art.3 din prezenta lege;
b) pot fi probate printr-un înscris, printr-o înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil.

(2) Prezenta lege se aplică garanţiilor financiare care întrunesc cumulativ următoarele cerinţe:
a) obiectul garanţiilor financiare este constituit din mijloace băneşti, instrumente financiare sau creanţe pecuniare;
b) punerea la dispoziţie a garanțiilor financiare poate fi probată printr-un înscris.

(3) Prezenta lege nu reglementează:
a) drepturile pe care o persoană le poate avea asupra activelor puse de către aceasta la dispoziţie în calitate de garanţie financiară;
b) drepturile care se dobîndesc în temeiul altor contracte decît celor de garanţie financiară şi care sînt dobîndite într-un alt mod, decît în temeiul aplicării dispoziţiilor legale privind intentarea sau continuarea procedurii de lichidare sau a măsurilor de restructurare.

(4) Din domeniul de reglementare al prezentei legi sînt excluse garanţiile financiare al căror obiect îl constituie acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la întreprinderi afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este deținerea de mijloace de producție care sînt esențiale pentru desfășurarea activității furnizorului garanției sau deținerea de bunuri imobiliare.

(5) Dacă debitor al creanţelor pecuniare este un consumator, astfel cum este definit în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori sau o întreprindere micro, mică sau mijlocie, astfel cum sînt definite în Legea nr.206-XVI din 7 iulie 2006 privind susținerea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, respectivele creanţe pecuniare nu pot constitui obiect al garanţiilor financiare puse la dispoziţia subiecţilor menţionaţi la art.3 pct.2).

Articolul 3. Subiecţii prezentei legi

Beneficiarul şi furnizorul garanţiei financiare trebuie să aparţină fiecare uneia dintre următoarele categorii:

1) o autoritate publică (cu excepţia entităţilor care beneficiază de garanţii de stat, dacă acestea nu se încadrează la categoriile prevăzute la punctele 2) - 4) din prezentul articol), inclusiv:
a) autoritățile publice din Republica Moldova care sînt responsabile de sau participă la administrarea datoriei publice; şi
b) autoritățile publice din Republica Moldova împuternicite să deţină conturi pentru clienţi;

2) Banca Națională a Moldovei, banca centrală a unui alt stat, Banca Centrală Europeană, Banca Reglementelor Internaţionale, o bancă de dezvoltare multilaterală, Fondul Monetar Internaţional şi Banca Europeană de Investiţii;

3) o entitate supusă supravegherii prudenţiale, şi anume:
a) o bancă, astfel cum este definită în Legea instituţiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995;
b) o societate de investiţii, astfel cum este definită în Legea nr. 171 din 11 iulie 2012 privind piaţa de capital;
c) o societate de plată, astfel cum este definită în Legea nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică;
d) un asigurator (reasigurator), astfel cum sînt definiţi în Legea cu privire la asigurări

nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006;

4) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de compensare (clearing), astfel cum acestea sînt definite în Legea nr.___ din _____cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi şi de decontare a instrumentelor financiare, inclusiv persoane juridice similare care activează pe pieţele futures, de opţioane şi de derivative, care nu cad sub incidenţa prevederilor legii menţionate şi persoane juridice care acţionează în numele și pe contul uneia sau al mai multor persoane care includ orice deţinător de obligaţiuni ori de alte titluri de creanţă sau orice altă persoană dintre cele definite în prezentul articol.

Articolul 4. Noţiuni

În sensul prezentei legi, noţiunile de mai jos se definesc după cum urmează:

1) *bancă de dezvoltare multilaterală* - o bancă de dezvoltare internaţională şi regională, cum ar fi: Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare - International Bank for Reconstruction and Development, Corporaţia Financiară Internaţională - International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare - Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare - Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare - African Development Bank, Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei - Council of Europe Development Bank, Banca Nordică de Investiţii - Nordic Investment Bank, Banca Caraibiană de Dezvoltare - Caribbean Development Bank, Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare - European Bank for Reconstruction and Development, Banca Europeană pentru Investiţii – European Investment Bank, Fondul European de Investiţii - European Investment Fund, Agenţia pentru Garantarea Investiţiilor Multilaterale - Multilateral Investment Guarantee Agency, Facilitatea Internaţională de Finanţare în favoarea Imunizării - International Finance Facility for Immunisation, Banca Islamică pentru Dezvoltare – Islamic Development Bank;

2) *cauză care determină executarea garanţiei financiare* - neexecutarea obligaţiei financiare garantate sau orice fapt convenit de părţi ca fiind similar neexecutării, la apariţia căruia, conform clauzelor contractului de garanţie financiară sau prin efectul legii, beneficiarul garanţiei are dreptul fie să execute sau să-şi însuşească garanţia financiară, fie să beneficieze de clauza de compensare cu exigibilitate imediată;

3) *clauză de compensare cu exigibilitate imediată* - o clauză a contractului de garanţie financiară sau un contract din care face parte integrantă contractul de garanţie financiară, sau, în absenţa unei asemenea clauze, orice dispoziţie legală în temeiul căreia, la apariția unei cauze care determină executarea garanției, ca efect al nettingului, compensării reciproce sau în alt mod, se realizează următoarele:
a) obligaţiile părţilor devin imediat exigibile şi sînt exprimate printr-o obligaţie de plată a unei sume de bani reprezentînd valoarea obligaţiilor părţilor calculată la acel moment sau se sting şi sînt înlocuite printr-o obligaţie de plată a unei astfel de sume; și/sau
b) sînt stabilite datoriile reciproce ale părţilor în temeiul acestor obligaţii, urmînd ca partea care datorează valoarea cea mai mare să plătească celestial părţi suma netă egală cu diferenţa acestor datorii;

4) *contract de garanţie financiară* - un contract cu sau fără transfer de proprietate, avînd ca obiect asigurarea executării obligaţiilor financiare garantate indiferent dacă sînt sau nu reglementate de un contract-cadru sau de norme şi condiţii generale;

5) *contract de garanţie financiară cu transfer de proprietate* - un contract, inclusiv contractul repo, în temeiul căruia furnizorul garanţiei transmite beneficiarului acesteia

proprietatea deplină sau drepturile depline asupra garanţiei financiare, în scopul garantării sau al asigurării în alt mod a executării obligaţiilor financiare garantate;

6) *contract de garanţie financiară fără transfer de proprietate* – un contract în temeiul căruia furnizorul garanţiei pune garanţia financiară la dispoziția beneficiarului acesteia, furnizorul garanției financiare păstrînd proprietatea deplină sau restrînsă ori drepturile depline asupra acesteia la momentul constituirii garanției financiare;

7) *cont relevant* - registrul sau contul în care sînt operate înscrierile privind punerea la dispoziţie a garanțiilor financiare sub formă de valori mobiliare în formă de înscriere în cont în favoarea beneficiarului în cadrul unui contract de garanție financiară. Registrul sau contul poate fi ţinut de beneficiarul garanţiei financiare;

8) *creanţe pecuniare* - creanțe care decurg din contractele în temeiul cărora băncile, inclusiv băncile centrale acordă credite;

9) *drept de utilizare* - dreptul beneficiarului garanţiei de a folosi şi de a dispune de garanţia financiară ca şi cum ar fi proprietar al acesteia, conform prevederilor contractului de garanţie financiară fără transfer de proprietate;

10) *garanţie asupra instrumentelor financiare în formă de înscriere în cont* - garanţia financiară pusă la dispoziție în temeiul unui contract de garanţie financiară sub formă de instrumente financiare, dreptul de proprietate asupra cărora se demonstrează printr-un înscris efectuat într-un registru sau cont ţinut de către un intermediar sau de o persoană acţionînd în numele acestuia;

11) *garanţie echivalentă* înseamnă:
a) în cazul mijloacelor bănești - plata aceleiaşi sume de bani în aceeaşi monedă;
b) în cazul instrumentelor financiare - instrumente financiare emise de acelaşi emitent sau debitor, provenind din aceeaşi emisiune sau clasă, avînd aceeaşi valoare nominală şi aceleaşi caracteristici, în aceeaşi monedă ori alte active în cazul în care contractul de garanţie financiară prevede transferul altor active, ca urmare a producerii oricărui fapt care priveşte sau care afectează în orice mod instrumentele financiare furnizate ca garanţii financiare;

12) *garanţie financiară* - mijloace bănești, instrumente financiare sau creanţe pecuniare, puse la dispoziţie în vederea asigurării executării obligaţiilor financiare garantate;

13) *instrumente financiare* – acţiuni emise de societățile pe acțiuni şi alte valori mobiliare echivalente cu acţiunile emise de societățile pe acțiuni, obligaţiuni şi alte titluri de creanţă, dacă acestea sînt negociabile pe piaţa de capital, precum şi orice alte titluri care sînt în mod normal negociate şi care dau dreptul de a dobîndi asemenea acţiuni, obligaţiuni sau alte valori mobiliare, prin subscriere, cumpărare ori schimb, sau care dau dreptul la plata unei sume de bani (cu excepția instrumentelor de plată), inclusiv unități (titluri) emise de organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, instrumente ale pieţei monetare şi orice creanţe/drepturi asupra instrumentelor prevăzute mai sus ori cu privire la aceste instrumente;

14) *întreprinderi afiliate* - două sau mai multe întreprinderi din cadrul unui grup format dintr-o întreprindere-mamă care controlează una sau mai multe filiale și toate filialele întreprinderii-mamă, precum și întreprinderile controlate de întreprinderea-mamă;

15) *măsuri de restructurare* - măsuri care implică orice intervenţie a autorităţilor administrative sau judiciare, avînd drept scop conservarea ori redresarea situaţiei financiare şi care afectează drepturile preexistente ale terţilor, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, măsuri de suspendare a plăților, suspendare a măsurilor de executare sau reducerea creanţelor;

16) *mijloace bănești* – sume de bani, în orice monedă, creditate într-un cont, sau creanțe similare cum ar fi depozitele pieței monetare. Mijloacele băneşti sub formă de numerar sînt exceptate din domeniul de aplicare al prezentei legi;

17) *obligaţii financiare garantate* - obligaţii care sînt garantate printr-un contract de garanție financiară și care conferă dreptul la plata unei sume de bani și/sau la transmiterea proprietății asupra unor instrumente financiare.

Obligaţiile financiare garantate pot consta din sau pot include:
a) obligaţii prezente sau viitoare, pure și simple sub condiţie sau la termen, inclusiv obligaţii care decurg dintr-un contract-cadru ori alte acorduri de acest fel;
b) obligaţii asumate faţă de beneficiarul garanţiei financiare de către o altă persoană decît furnizorul acesteia;
c) obligaţii de o anumită categorie sau tip, care se nasc ocazional;

18) *proceduri de lichidare* - proceduri care implică valorificarea activelor şi distribuirea mijloacelor bănești obţinute către creditori, acţionari, asociaţi sau membri, după caz, și care presupun orice intervenţie a autorităţilor administrative ori judiciare, indiferent dacă sînt sau nu cauzate de insolvabilitate sau sînt voluntare ori obligatorii.

Capitolul II
PUNEREA LA DISPOZIŢIE A GARANŢIEI FINANCIARE

Articolul 5. Prevederi generale privind punerea la dispoziţie a garanţiei financiare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică garanţiilor financiare din momentul punerii acestora la dispoziţia beneficiarului garanţiei financiare, dacă punerea la dispoziţie poate fi demonstrată printr-un înscris.

(2) Punerea la dispoziţie a garanţiei financiare presupune remiterea, transferarea, deţinerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanţiei ori persoana care acţionează în numele și pe contul acestuia obţine posesia sau controlul asupra garanţiei financiare. Garanţia financiară se consideră pusă la dispoziţie chiar dacă furnizorul acesteia beneficiază de dreptul de a înlocui garanţia financiară, dreptul de a retrage în favoarea sa garanţiile financiare excedentare ori dreptul de a încasa veniturile aferente creanţelor pecuniare, pînă la o dispoziţie contrară.

Articolul 6. Identificarea obiectului garanţiei financiare

(1) Înscrisul care demonstrează punerea la dispoziţie a garanţiei financiare trebuie să permită identificarea obiectului garanţiei financiare.

(2) În scopul identificării obiectului garanţiei financiare, este suficient să se poată demonstra că:
a) instrumentele financiare în formă de înscriere în cont, care constituie obiectul garanţiei financiare, sînt înregistrate în creditul contului relevant sau constituie un credit asupra acestui cont;
b) mijloacele bănești care constituie obiectul garanţiei financiare sînt înregistrate în creditul unui cont desemnat ori constituie un credit asupra acestui cont;
c) creanţele pecuniare sînt incluse într-o listă de creanţe, furnizată beneficiarului garanţiei financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.

(3) Faptul includerii creanţelor pecuniare într-o listă de creanţe, furnizată beneficiarului garanţiei financiare printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt

suport durabil, este opozabil debitorului creanţei pecuniare şi persoanelor terţe.

Articolul 7. Condiţii de formă

(1) Încheierea, valabilitatea, perfectarea, caracterul executoriu sau admiterea ca probă a contractelor de garanţie financiară, precum şi punerea la dispoziţie a garanţiei financiare în temeiul unui contract de garanţie financiară nu sînt condiţionate de îndeplinirea anumitor formalităţi.

(2) Fără a afecta aplicarea prevederii art. 6 alin. (3) din prezenta lege, în cazul punerii la dispoziţie a creanţelor pecuniare în calitate de garanţie financiară, încheierea, valabilitatea, perfectarea, prioritatea, executarea sau admiterea ca probă a unor asemenea garanţii financiare nu sînt condiţionate de îndeplinirea anumitor formalităţi, precum ar fi înregistrarea sau notificarea debitorului creanţei pecuniare puse la dispoziţie în calitate de garanţie financiară.

(3) În sensul prezentei legi, prin îndeplinire de formalităţi se înţelege perfectarea unui document într-o formă sau modalitate prestabilită, depunerea cererilor la autorităţi publice, înregistrarea într-un registru public, publicarea într-un ziar, revistă, publicaţie oficială sau orice altă formă de publicitate, notificarea autorităţilor publice, furnizarea într-o anumită formă a dovezilor privind data întocmirii unui document sau a unui instrument, cuantumul obligaţiilor financiare garantate sau orice alt aspect.

(4) Actele necesare pentru transferarea sau constituirea garanţiilor financiare sub formă de instrumente financiare, altele decît instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, precum andosarea în cazul biletelor la ordin sau înregistrarea în registrul emitentului în cazul instrumentelor financiare nominative, nu se consideră îndeplinire de formalităţi, în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(5) Solicitarea permisiunii prealabile a Băncii Naționale a Moldovei la constituirea gajului care are ca obiect cota substanțială de acțiuni ale băncilor din Republica Moldova conform art.8 alin.(5^1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj, cu modificările și completările ulterioare, nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(6) Înregistrarea garanțiilor financiare sub formă de mijloace bănești sau dobîndirea de către beneficiarul garanției a controlului asupra conturilor bancare conform art.25^1 alin. (1) din Legea nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj nu se consideră îndeplinire de formalități în sensul alin.(1) din prezentul articol.

(7) Prevederea alin.(1) din prezentul articol nu afectează aplicarea prezentei legi numai din momentul punerii la dispoziţie a garanţiei financiare, dacă punerea la dispoziţie poate fi probată printr-un înscris şi dacă contractul de garanţie financiară poate fi probat printr-un înscris, printr-o înregistrare electronică sau pe un alt suport durabil.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor Legii nr.256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, debitorul creanţei pecuniare poate renunţa legal, în scris sau într-o altă formă legal acceptată, la:

a) dreptul de compensare a obligaţiilor sale faţă de creditorul creanţei pecuniare sau faţă de persoanele cărora acesta a gajat sau cesionat respectiva creanţă pecuniară în calitate de garanţie;

b) drepturile care îi revin în temeiul normelor privind secretul bancar, a căror exercitare ar împiedica sau limita capacitatea creditorului creanţei pecuniare de a furniza informaţii cu privire la creanţa pecuniară sau la debitorul acesteia, în scopul utilizării creanței pecuniare în calitate de garanţie.

Capitolul III
EXECUTAREA CONTRACTELOR DE GARANŢIE FINANCIARĂ

Articolul 8. Modalităţi de executare a garanţiei financiare

La apariţia unei cauze care determină executarea garanţiei financiare, beneficiarul acesteia poate executa orice garanţie financiară pusă la dispoziţie în temeiul și condițiile contractului de garanţie financiară fără transfer de proprietate, în una dintre următoarele modalităţi:

a) în cazul mijloacelor bănești, prin compensarea acestora cu valoarea obligaţiilor financiare garantate sau prin reţinerea mijloacelor bănești în vederea stingerii respectivelor obligaţii;

b) în cazul instrumentelor financiare şi al creanţelor pecuniare, prin vînzarea sau însuşirea acestora și prin compensarea valorii lor cu valoarea obligaţiilor financiare garantate ori prin reţinerea instrumentelor financiare şi/sau a creanţelor pecuniare în vederea stingerii acestor obligaţii.

Articolul 9. Însuşirea garanţiei financiare

(1) Executarea garanţiei financiare prin însușire este posibilă numai dacă:

a) această modalitate de executare a garanţiei financiare a fost convenită de părţi prin contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate; şi

b) părţile au convenit, prin contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate, cu privire la modul de evaluare a instrumentelor financiare şi a creanţelor pecuniare.

(2) Dacă prin clauzele contractului de garanţie financiară fără transfer de proprietate nu s-a convenit altfel, executarea garanţiei financiare prin modalităţile prevăzute la art.8 din prezenta lege nu presupune:

a) notificarea prealabilă a intenţiei de executare a garanţiei financiare;

b) aprobarea de către orice instanţă judecătorească, autoritate publică sau orice altă persoană a condiţiilor de executare a garanţiei financiare;

c) necesitatea expirării unui termen suplimentar;

d) desfăşurarea executării garanţiei financiare prin procedura de licitaţie publică sau printr-o altă procedură prestabilită.

(3) Clauzele contractelor de garanţie financiară produc efecte juridice şi în cazul intentării sau continuării procedurii de lichidare sau aplicării măsurilor de restructurare atît faţă de furnizorul garanţiei financiare, cît şi faţă de beneficiarul acesteia.

(4) Executarea sau evaluarea garanţiilor financiare, precum şi calcularea obligaţiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.

(5) Instanţele de judecată sînt competente, la cerere, să verifice dacă executarea sau evaluarea garanţiilor financiare, precum şi calcularea obligaţiilor financiare garantate au fost sau nu realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.

Articolul 10. Aplicarea prevederilor legislației valutare

Plățile și transferurile aferente executării garanţiilor financiare se efectuează cu respectarea prevederilor legislaţiei valutare referitoare la moneda în care pot fi efectuate plăţi şi transferuri pe teritoriul Republicii Moldova.

Capitolul IV

DREPTUL DE UTILIZARE A GARANŢIEI FINANCIARE ÎN TEMEIUL CONTRACTELOR DE GARANŢIE FINANCIARĂ FĂRĂ TRANSFER DE PROPRIETATE

Articolul 11. Dispoziţii generale privind exercitarea dreptului de utilizare

Dacă și în măsura în care contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate prevede astfel, beneficiarul garanţiei financiare are dreptul de utilizare a garanţiei în condiţiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 12. Transferul garanţiei echivalente

(1) În cazul în care beneficiarul garanţiei financiare exercită dreptul prevăzut la art.11, acestuia îi revine obligaţia de a transfera o garanţie echivalentă pentru a înlocui garanţia financiară iniţială, cel mai tîrziu la data scadenţei obligaţiilor financiare garantate prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate.

(2) La data scadenţei obligaţiilor financiare garantate, în măsura în care clauzele contractului de garanţie financiară prevăd astfel, beneficiarul garanţiei financiare este obligat:
a) fie să restituie garanţia, în cazul în care obligaţia financiară garantată este îndeplinită;
b) fie să compenseze valoarea garanţiei echivalente cu valoarea obligaţiilor financiare garantate;
c) fie să reţină garanţia drept plată a acestor obligaţii.

(3) Garanţia echivalentă transferată în îndeplinirea unei obligaţii financiare, conform alin. (1), face obiectul aceluiaşi contract de garanţie financiară fără transfer de proprietate ca şi garanţia financiară iniţială şi este considerată ca şi cînd ar fi fost pusă la dispoziţie la momentul la care a fost pusă la dispoziţie garanţia financiară iniţială.

(4) Utilizarea garanţiei financiare de către beneficiarul acesteia, conform prevederilor art.11 și 12, nu afectează valabilitatea sau exercitarea drepturilor beneficiarului garanţiei, ce decurg din contractul de garanţie financiară fără transfer de proprietate cu privire la garanţia financiară transferată de către acesta în executarea unei obligaţii conform alin. (1).

(5) Dacă intervine o cauză care determină executarea garanţiei financiare în timp ce orice obligaţie a beneficiarului acesteia de a transfera o garanţie echivalentă în cadrul unui contract de garanţie financiară fără transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligaţia de transfer al garanţiei echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

(6) Prevederile art.11 și art.12 nu se aplică creanţelor pecuniare.

Capitolul V
RECUNOAȘTEREA CONTRACTELOR DE GARANȚIE FINANCIARĂ CU TRANSFER DE PROPRIETATE ȘI A CLAUZELOR DE COMPENSARE CU EXIGIBILITATE IMEDIATĂ

Articolul 13. Recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate

(1) Un contract de garanție financiară cu transfer de proprietate va fi executat în conformitate cu prevederile sale.

(2) Dacă intervine o cauză care determină executarea garanţiei financiare în timp ce orice obligaţie a beneficiarului acesteia de a transfera o garanţie echivalentă în cadrul unui contract de garanţie financiară cu transfer de proprietate nu a fost încă executată,

obligaţia de transfer al garanţiei echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

Articolul 14. Recunoaşterea clauzelor de compensare cu exigibilitate imediată

(1) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată îşi produce efectele conform prevederilor sale:
a) indiferent de începerea sau de continuarea unor măsuri de restructurare ori a unei proceduri de lichidare cu privire la furnizorul şi/sau la beneficiarul garanţiei financiare;
b) indiferent de orice pretinsă cesiune, măsuri de asigurare dispuse de instanţa de judecată sau alte măsuri de indisponibilizare a bunurilor sau altă formă de înstrăinare a drepturilor respective sau în privinţa unor asemenea drepturi.

(2) Aplicarea unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată nu poate fi supusă niciuneia dintre condiţiile prevăzute la art.9 alin.(2), dacă nu s-a stabilit altfel de către părţi.

Capitolul VI
NEAPLICAREA ANUMITOR DISPOZIŢII ÎN MATERIE DE INSOLVABILITATE

Articolul 15. Neaplicarea anumitor dispoziţii în materie de insolvabilitate

(1) Nu pot fi declarate nule, anulabile sau lipsite de efecte contractele de garanţie financiară, precum şi punerea la dispoziţie a garanţiilor financiare în baza unui asemenea contract numai pe motiv că acestea au fost încheiate sau garanţiile financiare au fost puse la dispoziţie în următoarele condiţii:
a) în ziua dispunerii măsurii de restructurare sau deschiderii procedurii de lichidare, dar înaintea pronunţării deciziei sau ordinului prin care a fost dispusă această măsură/procedură;
b) în cursul unei perioade de timp determinate, anterioară deschiderii unei asemenea proceduri de lichidare sau adoptării măsurilor de restructurare, perioadă stabilită în raport cu deschiderea sau adoptarea, ori în raport cu pronunțarea unei hotărîri sau a unui ordin sau în raport cu oricare acțiune sau oricare eveniment produs în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri.

(2) În cazul în care un contract de garanţie financiară a fost încheiat sau o obligaţie financiară garantată a luat naştere ori o garanţie financiară a fost pusă la dispoziţie în ziua începerii măsurii de restructurare sau procedurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul îşi va produce efectele şi va fi opozabil terţilor, dacă beneficiarul garanţiei financiare poate dovedi că nu a cunoscut şi nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de măsură/procedură a fost dispusă/începută.

(3) În cazul în care contractul de garanţie financiară prevede obligaţia punerii la dispoziţie a unei garanţii financiare sau a unei garanţii financiare suplimentare, în funcţie de variaţia valorii garanţiei financiare ori a valorii obligaţiilor financiare garantate, sau dreptul de a retrage garanţia financiară constituită prin substituirea sau înlocuirea acesteia cu o garanţie financiară de aceeaşi valoare, punerea la dispoziţie a garanţiei financiare, garanţiei financiare suplimentare sau substituirea ori înlocuirea garanţiei financiare, în temeiul unei asemenea obligaţii/drept, nu va putea fi declarată nulă sau anulabilă numai pe motiv că:
a) punerea la dispoziţie a avut loc în ziua începerii măsurii de restructurare ori procedurii de lichidare, dar înaintea pronunţării deciziei sau ordinului prin care a început această măsură/procedură ori în cursul unei perioade determinate anterioare începerii măsurii/procedurii, perioadă stabilită în raport cu deschiderea procedurii sau

adoptarea măsurilor sau în raport cu pronunţarea oricărei decizii sau ordin ori al întreprinderii oricărei acțiuni sau producerea oricărui eveniment în timpul derulării acestor proceduri sau măsuri și/sau

b) obligaţiile financiare garantate au luat naştere anterior datei punerii la dispoziţie a garanţiei financiare, a garanţiei suplimentare sau substituirii ori înlocuirii garanţiei financiare iniţiale.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), prezenta lege nu afectează normele generale de drept intern în materia insolvabilității referitoare la tranzacțiile încheiate în cursul perioadei determinate menționate la alin.(1) lit. b) și la alin. (3) lit. b).

Capitolul VII
NORME DE DREPT CONFLICTUAL

Articolul 16. Legea aplicabilă unor aspecte referitoare la garanțiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont

(1) Garanţiile financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont sînt guvernate de legea ţării în care este menținut contul relevant în ceea ce priveşte:

a) natura juridică şi efectele patrimoniale ale garanţiei financiare constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont;

b) condiţiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanţie financiară avînd ca obiect instrumente financiare în formă de înscriere în cont şi pentru punerea la dispoziţie a acestor instrumente financiare în temeiul unui astfel de contract şi, în general, formalităţile necesare pentru asigurarea opozabilităţii faţă de terţi a unui astfel de contract şi a punerii la dispoziţie a unor astfel de garanţii;

c) dacă un drept de proprietate sau alt drept al unei persoane cu privire la garanţia financiară constituită sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont este prioritar ori subordonat unui drept de proprietate sau altui drept concurent şi dacă dobîndirea s-a făcut cu bună-credinţă;

d) formalităţile cerute pentru executarea garanţiei financiare constituite sub formă de instrumente financiare în formă de înscriere în cont, ca urmare a apariţiei unei cauze care determină executarea garanţiei.

(2) Trimiterea la legea unei țări reprezintă trimiterea la dreptul intern al acestei țări, indiferent de orice normă care prevede că chestiunea respectivă trebuie soluționată în conformitate cu legea altei țări.

Capitolul VIII
DISPOZIŢII FINALE

Articolul 17. Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 6 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege și va adopta actele normative necesare pentru realizarea prezentei legi.

(3) Autoritățile publice indicate la art.3 vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege, pînă la intrarea în vigoare a acesteia.

Articolul 18. Dispoziții aplicabile

(1) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor cuprinse în Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

(2) Prevederile Legii nr.449-XV din 30 iulie 2001 cu privire la gaj se aplică contractelor de garanție financiară reglementate de prezenta lege în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Tabel de concordanţă la proiectul Legii cu privire la contractele de garanţie financiară [1]

Sinteza recomandărilor / avizelor la proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară [2]

Смотрите также

Метки

granția financiară [3]

Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară [4]

proiect de lege [5]

Источник УРЛ:
https://www.bnm.md/ru/node/53077

Ссылки по теме:

[1] https://www.bnm.md/files/Tabel_concord Gar_Fin (1).pdf [2] https://www.bnm.md/files/sinteza _ Pr_ Lege gar finan.pdf [3] https://www.bnm.md/ru/search?hashtags[0]=granția financiară [4] https://www.bnm.md/ru/search?hashtags[0]=Proiectul Legii cu privire la contractele de garanție financiară [5] https://www.bnm.md/ru/search?hashtags[0]=proiect de lege